

Adam B. Bartoš: Tohle nejsme my aneb Pozor na rohatého Janečka

- CZ24 News | 25. ledna 2022

ČESKO: Další týden je fuč a v předvečer nového vás vítám u svého nedělníku. Chtě nechtě se v něm musím zastavit u jedné aktuality. „Geniální matematik“ Karel Janeček veřejně a oficiálně ohlásil kandidaturu na prezidenta a část alternativy je z toho na rozpacích, protože mu „věří“ jeho odpor proti povinnému očkování. U obecného lidu mne zmatení nepřekvapuje, ale na alternativě bych očekával více konceptuálního vzdělání.

Někdo, kdo kdysi pracoval pro Američany, a nejspíše celou dobu pracuje pro nějakou bankéřskou rodinu (soudě podle toho, že jeho práce spočívá v bankovních operacích, které nejspíše jako bílý kůň provádí pro někoho jiného, než jen pro sebe), těžko může být pronárodním kandidátem, i kdyby u toho vakcínu stokrát proklel. Janeček se navíc veřejně přiznal k tomu, že „není žádným antivaxerem“ a poté, co tento týden vláda odpískala povinné očkování, Janečkova pomyslná zbraň proti jeho protikandidátům v prezidentské kampani (odpor vůči povinnému očkování, pro který mu alespoň část veřejnosti nedávno tleskala) nejspíše pozbyde účinku (ale možná také ne, protože volby jsou až za rok a do té doby bude Fialova vláda na očkování i nadále tlačit – ať už skrze povinné očkování či skrze jiné „nástroje“).

Vzpomeňme jen na jeho někdejší kampaň o „morálních hodnotách“ (jmenovala se *Vlny evoluce* a probíhala v roce 2012), která nikoho nepřesvědčila a skončila velkým fiaskem, nejspíše proto, že její protagonista sám se žádnými morálními hodnotami neřídil a neřídí (například manželky vyměňuje jako ponožky) a lidé tak v jeho slovech správně odhalili pouhé fráze a floskule. Aby bylo jasno – odsouzení povinného očkování dětí na „Slavících“ bylo správné, ale politický kalkul z toho trčel jak sláma z bot – Janeček tam tehdy nakráčel, odrecitoval, co se předtím naučil, a málem odešel z pódia, aniž by předal Slavíka vítězi – o nic jiného než o politickou reklamu tehdy totiž nešlo.

Plná fráze je i jeho podpůrná kampaň, na kterou sází dnes: jmenuje se **TohleJsmeMy**, inspirovaná nejspíše stejnojmenným americkým seriálem, a její plakáty lze vidět na tramvajových zastávkách. Fotografie má – dle názvu – nejspíše zachycovat „typickou“ českou rodinu, ale vypadá to, že fotografie jsou spíše z nějaké zahraniční fotobanky a alespoň ta reklama, kterou jsem já osobně viděl, zachycuje pouze jakéhosi zrzavého frikulína a hnědookou-hnědovlasou ženu s dítětem, rozhodně tedy žádnou „slovanskou“ rodinu, natož českou. Spíše to připomíná reklamu na boty, na džíny nebo na životní pojištění.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Půjdete-li pak na webové stránky kampaně (s Janečkovým logem připomínajícím pentagram, což u Janečka nepřekvapuje, viz řada mých starých textů) a přečtete si Janečkovu vizi pro 21. století, je to

jen snůška blábolů a nicneříkajících vět, které nikoho neurazí, ale nikoho ani nenadchnou. Ale možná právě toto chtějí, bohužel, lidé slyšet – neutrální fráze a líbivé řeči o „škodlivosti korupce“ a o „slušnosti“ („*Nade vše potřebujeme, aby se čestnost, slušnost a odvaha staly součástí myšlení každého z nás*“), o potřebě zdraví („*každý máme možnost žít alespoň o trochu šťastnější a zdravější život a dělat pro své zdraví více než doposud*“) či o „udržitelnosti“, kterou je Janeček (či spíše jeho marketéři) schopný propašovat i do tématu školství („*Vzdělanost národa vždy byla, je a bude hlavním pilířem jeho prosperity a udržitelnosti, a proto potřebujeme tomuto tématu věnovat mnohem více pozornosti a energie než doposud.*“). Snad jen u tématu „svobodná společnost“ je mezi řádky cítit určitý apel proti covidové hysterii, ale to je málo.

Vize pro 21. století pak podle Janečka spočívá v otázkách „*inovace, digitalizace státní správy, životního prostředí, soběstačnosti a rozvoji podnikatelského prostředí.*“ Co je to za nesmysl? Na co potřebujeme digitalizaci státní správy a od kdy je něco takového důležité pro život člověka, pro stát nebo pro národ? Pokud vím, digitalizace neznamena více svobody, ale spíše méně svobody a více sledování, šmírování a špiclování, a to v reálném čase a s ukládáním dat „pro strýčka příhodu“ (nebo pro „strýčka Sama“?). Dost vážně přemýšlím, že o tom napíšu nějaký svůj příští nedělník, protože mne už uráží, jak se z digitalizace stává téměř politické téma číslo 1 a kdejaká strana (a nyní i kdejaký prezidentský kandidát) má potřebu se jím zaklínat, jakoby nebylo nic důležitějšího. Je to podobně kýčovitě jako onen boj proti korupci, který se stal módou před několika lety. Dnes je to právě digitalizace, která boj proti korupci zatlačuje do pozadí. Jenže digitalizace neznamena jen to, že některé věci zařídíte doma přes internet na pár kliknutí a nemusíte kvůli tomu chodit na úřad (čili pomyslná úspora času, pohodlnější jednání s úřady), ale digitalizace znamená i s tím spojenou ztrátu soukromí a tudíž svobod (bankovní identita, 5G síť, covid pass apod.). Digitalizace je tak spíše dvojsečná zbraň, nebo bychom mohli říci, že dobrý sluha, ale zlý pán, ale i tak bychom k ní byli ještě hodně mírní, protože i její pomyslné výhody jsou spíše na obtíž. Znamená-li digitalizace to, že si bez nějakého QR kódu v budoucnu ani neuprdnu, pak totiž nemluvíme jen o ztrátě svobody, ale rovnou i o ztrátě kvality života a nejspíše, v budoucnu, i života jako takového – život, kdy jste bez mobilu nahraní (a s mobilem nahrávání), není život, o který by normální člověk stál. Možná se takový život líbí vystavovanému frikulínovi z Janečkova plakátu (který je nejspíše ajťákem v korporátní nadnárodní firmě či zaměstnancem Sorošovy neziskovky), ale s životem typického Čecha, Moravana nebo Slezana v menším městě či na venkově to nemá nic společného.

A tak bychom mohli pokračovat donekonečna, ale nemá smysl se Janečkovým tlacháním nyní zabývat podrobněji. Ostatně, celá prezidentská kampaň, nevstoupí-li do ní Václav Klaus st., bude o ničem, protože i všichni další kandidáti jsou mistři ve žvanění o ničem, v slibování modrého z nebe či v mlácení prázdné slámy. Babiš je se svými vizemi (rovněž pro 21. století), převedenými – zde na rozdíl od Janečka – do literární podoby (*O čem sním, když náhodou spím* či *Sdílejte než to zakážou*, o které jsem psal nedávno [zde](#)) znám už dlouho a ti další – Petr Pavel, Pavel Fischer, Michael Kocáb, Marek Hilšer nebo Jaromír Soukup, abychom jmenovali jen některé – jsou jen o něco méně zdatnými tlučhuby. Ve frontě na Hrad se pak tlačí ještě pár lidí, kteří se ale evidentně chtějí pouze zviditelnit (Klára Long Slámová, Miloš Knor, jakási Denisa Rohanová, jakýsi Karel Diviš, jakási Danuše Nerudová apod.). Jistou váhu by mohl mít Jiří Paroubek, který je mi sympatický svým obezřetným postojem k Izraeli, ale voličsky si hodně uškodil rozvodem se svojí manželkou Petrou, která ho oškubala, před kterou se plazil, brečel do kamery a i jinak se ponižoval. To bylo zajisté zajímavé pro bulvár, ale na voliče to zřejmě velký dojem neudělalo. Do prezidentské kampaně sice zbývá ještě rok, ale obávám se, že se žádné překvapení už konat nebude, a tak bude prezidentská kampaň ještě větší nuda než v předchozích letech.

Za sebe jen dodám to, že oznámil-li „miliardář“ Janeček jako první svou kandidaturu na prezidenta, činím já jako první oznámení o tom, že nedopustím, aby se Janeček stal prezidentem. Podle mne je to břídil, mluvka, hochštapler a vůbec nastrčená loutka, která si nezaslouží usednout na Pražský hrad.

A protože mne prezidentské kampaně vždy dost zajímaly a dost jsem se v nich angažoval, učiním tak i letos a napřesrok.

Pomáhal jsem jako novinář Václavu Klausovi, když obhajoval prezidentský post, což tehdy obnášelo také to, že jsme se s několika přáteli snažili pravdivě informovat o jiném „miláčku médií“ a jeho protikandidátovi – Janu Švejnarovi, člověku s americkým občanstvím, jiné prozápadní loutce, kterou jisté politické kruhy chtěly na Pražský hrad prosadit už tehdy. Poukazovali jsme na jeho propojení na Trilaterální komisi a další pochybné tajné spolky a organizace.

Miloše Zemana moc nemusím, ale pragmaticky jsem jej od začátku podporoval proti jeho protikandidátům – před jeho prvním zvolením jsem podobně poukazoval na nepřipustnost vítězství Karla Schwarzenberga, kandidáta s (pro změnu) rakouským občanstvím, několikanásobného návštěvníka schůzí Bilderbergu apod. Ne vždy to byly argumenty férové, jednou se mi nechtěně podařilo zasadit i podpásovku s údajným hajlováním na hradě jeho manželky, za což mne pak opačný tábor (pravdosláskářů) cupoval (a já se sám od sebe omluvil), nicméně od té doby se traduje, že jsem Miloše Zemana podporoval s jeho vědomím a že mu tento článek na titulní stránce Lidových novin nějaké to procento přinesl. Přiživila se tím totiž debata o vyhnání sudetských Němců apod., což bylo další téma, které prezidentův tým vytáhl jen chvíli poté, co jsem upozornil na některé kontroverzní pasáže ze Schwarzenbergova životopisu, které do té doby nebyly všeobecně známé. Tehdy jsem všechny argumenty proti Schwarzenbergovi sepsal do textu [Hříchy Karla Schwarzenberga](#), už i proto, že Schwarzenberg tehdy urazil mého kamaráda a přítele Ladislava Bátoru, který je dnes čestným členem Národní demokracie a mým poradcem pro věci Izraele. Text o Schwarzenbergových hříších dodnes koluje na internetu. Když pak Miloš Zeman obhajoval svůj post za dalších pět let, vymysleli jsme prezidentskou kampaň pro Petra Hanniga, která měla v první řadě pomoci našim volebním záměrům (kandidovali jsme s jeho stranou Rozumní), ale druhotně jsme pak podpořili v druhém kole právě Zemana, protože Petr Hannig byl jediný z kandidátů, který proti Zemanovi nevystupoval a neútočil na něho, ale naopak mu před druhým kolem volby vyjádřil podporu.

Prezidentská kampaň v roce 2023 bude moje čtvrtá, které se aktivně účastním a snažím se v ní vystupovat proti prozápadním podržtaškům, k nimž řadím i Janečka. A je to pro mne i osobní věc, protože jak jsem zmínil před časem, Janečka jsem jako novinář pozoroval několik let a i jeho „hříchy“ jsem shrnul v jednom dlouhém textu ([zde](#)). Beru tudíž za svoji povinnost nepouštět ho ze zřetele, varovat před ním a udělat vše, co bude v mých silách, abych mu ve vítězství zabránil. I z toho důvodu jsem před časem napsal, že by do boje o post hlavy státu měl jít opět Václav Klaus, který jediný – podle mého soudu – je schopen porazit jak Janečka, tak Babiše, o dalších kandidátech ani nemluvě. Nenajde-li k tomu však odvahu či sílu, nedá se nic dělat, ale i pak budu činit vše, co mohu, aby v sídle českých králů neusedla na pomyslný trůn fraškovitá figurka domnělého miliardáře Karla Janečka, protože takovou ostudu si náš národ nezaslouží. V některém z dalších nedělníků se proto k Janečkovi vrátím a probereme si některé jeho „hříchy“, například podléhání exotickým cizinkám nečeského původu, z nichž dělá své manželky, nebo jeho zálibu v okultismu, šamanských praktikách apod.

O tom, že vláda prozatím couvla ve věci povinného očkování vybraných profesních skupin a lidí nad šedesát let, jsem se již zmiňoval, ale ani v tomto případě mne to žádným přehnaným optimismem nenaplňuje. Nebo snad znáte nějaký příklad, kdy vláda něco udělala pro dobro lidu? Já ne. Podobnou optikou se musíme dívat i na toto vládní rozhodnutí. Zrušila-li vláda povinné očkování, udělala to jedině proto, že povinné očkování nepotřebuje (může ho docílit jinými prostředky) nebo zjistila, že by tento tlak byl spíše kontraproduktivní (nechce proti sobě poštvat některé profesní skupiny, například bezpečnostní složky), navíc se poměrně brzy ukázalo, že stejný den schválila novelu pandemického zákona, která svojí hrůzostrašností předčí i Babišovu vyhlášku o povinném očkování. Hezký článek si o tom můžete přečíst na Aeronetu, takže nemá smysl, abych to zde rozebíral. Zatímco Chcíplý pes se raduje a rozhodnutí vlády div nevydává za svůj úspěch, my zůstáváme obezřetní a například

Vladimíra Vítová pohotově připravila text petice, který jsme společně s dalšími kolegy podpořili a vy jej můžete podpořit také - [zde](#). K dnešnímu dni má už 24 tisíc podpisů.

Na závěr pak už jen připomenu, že demonstrace proti covidíanským opatřením pokračovaly i tento týden - kolega Ivan Cícha vystoupil ve svém domovském Táboře a ve svém pětiminutovém vystoupení (na rozdíl od Karla Janečka a jeho frází) šel přímo k věci a ke kořenům problémů, kterým čelíme (video [zde](#)). Kolegové z Chomutova se zase vydali na demonstraci do Mostu, o níž přinesli krátkou reportáž ([zde](#)).

To je pro dnešek vše, přeji vám úspěšný start nového týdne a - nedejte se.
Vlasti zdar, vaxu a EU zmar!

Adam B. Bartoš, předseda Národní demokracie

úvodní obrázek - fotografie Karla Janečka z jeho facebookového profilu v letech 2011

AUTOR: Adam B. Bartoš

[ZDROJ](#)